

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

110 Общинска библиотека, тукъ

Абонаментъ за година:

за България 5 лева
за странство 10 „Абонарието става винаги до края на
годината.Неплатени писма не се връщатъ.
Раковски не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ съ се отправя до редакцията.

Редакцията и Административната на вестника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, сръщу Варненската
Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Таксата за публикациите е:

За единъ въ с.м. на 1 стр. 1) въ първото
платъ 10 ст., за 2 платъ 6 ст. и за по-
вече, до 10 платъ — по 5 ст., 2) за второ
въ с.м. на другите страни — за единъ
платъ 4 ст., за 10 платъ — 2 ст. и за по-
вече, до 10 платъ — по 2 ст. 3) за обя-
вления на Салонъ — по 2 ст.
на дума, а за

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-отговоренъ: СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ

Единъ брой 10 стотинки.

Г. МИЛКОВЪ и С-ТЕ ВАРНА — ОДЕССА

Имаме постоянно въ депозитъ въ достатъчно количество

РУСКИ МИНЕРАЛНИ МАШИНИИ МАСЛА

отъ всеизвестната фирма „ШИБАЕВЪ“

и първокачествени осевии ОВОДИ (дървени за кола),
и всѣкакви други руски стоки

СЪРНА КИСЛОТА

— свободна отъ арсеникъ и пр. —

6. ДОСТАВЯМЕ ПО ПОРЪЧКА БЪРЗО И ТОЧНО. 4

Цѣни съвършено износни, ползуваме се само отъ една ко-
мисиона и искаме да докажемъ че рускитъ стоки не сѣ скъпиза
България.По прѣдставителство за Варнен. Окръгъ, продаваме
всѣкакви Земледѣлчески машини отъ най-модерна изработка
Английски, Германски, Американски и Руски: плугове всѣ-
какви жетварни вършачки за ржѣ и съ коне, триори и
последни яриомѣлки, мисиротрошачки, даращи, воденици,
воденични намѣни, лаомобили и проч.

Благодарностъ

Долуподписаниятъ изказвамъ сър-
дечната си благодарностъ на г-да
М. Куневъ, Павелъ Христовъ и
Дим. Златаровъ аптекаръ въ град-
ската аптека, за гдѣто можахъ да
ме спасятъ отъ неминуема смъртъ,
когато бѣхъ въ кафенето си „Бал-
канъ“ случайно ми стана лото и
паднахъ въ вестѣсть и благодарне-
ние на горѣпоменатитъ г-да слѣдъ
като ме събѣстиха и ми дадоха нуж-
дната медицинска помощъ, и слѣдъ
кратко боледуване оздравѣхъ.

Съ почитание: Петко Милановъ.

„Щастие“

Продавамъ билети отъ Софийската
Градска Насна Лотария, изпратени ми
отъ Главната Българска Колектура
„ЩАСТИЕ“ въ София,1. 1. Клиентитъ може да ме напъ-
ратъ всѣки денъ отъ 11 до 12 часа
прѣдъ пладнъ, въ канцелярията на г-да
Станю Н. Гешевъ и С-е и отъ 6 до 7
часа слѣдъ пладнъ, въ бирарията
„Прошень“

Владимиръ Лазаровъ

ПРЪСНО И ЧИСТО Норвежско Рибено Масло

анализирано и одобрено отъ Вър-
ховния Медицински Съвѣтъ. При-
стигна въ дрогерията на
Раф. Камхи.

Д-ръ Г. Клисурски

[старши лѣкаръ въ Маринската болца]

Приема болни всѣки денъ отъ
2—5 ч. слѣдъ, обѣдъ, ул. 27 юлий
сръщу старата Бълг. църква.

Въ новата дрогерия

на
Аптекади Н. Новкиришкипристигна тѣзъ годишно чисто Нор-
вежко рибено (моруново) масло.
Анализирано и одобрено отъ Вър-
ховния медицински съвѣтъ.

Дългогодишенъ

практикантъ

прѣподава уроци по Цигулка
Справка на в. „Свободенъ Гласъ“.

Д. РАЛЧОВЪ

АДВОКАТЪ

Прѣмести писалището си до цен-
тралната телеграфо-почтенска стаи-
ция сръщу градината.Намерено е портфейлче въ което
има отъ 10 лв. пагорѣ. Прите-
жателя да си го получи въ заве-
дението на Яни Зарокоста.ПИЯНА солидни съ
силенъ звукъ и ме-
лодични се нами-
ратъ за проданъ

при С. Бабаджовъ.

Цѣни умерени.

20 Януарий 1906 год.

Знаменателно ще остане за насъ
Варненци последното прѣбыване на
Н. Ц. В. Княза въ Евксиноградъ,
коже то е тѣсно свързано съ добръ
разбранитъ интереса на града ни.
Въ тесенъ кръгъ отъ хора, жадни
да принесатъ известна полза на града
ни, и въобще на насъ българитъ,
тукъ се е сложила основата на единъ
извънредно важенъ институтъ, не
само за нашия градъ, нъ и въобще
за цѣла България и за цѣли бал-
кански полуостровъ и околнитъ стра-
ни. На 7 тогъ, въ двореца сѣ били
поварени тукашния Окр. Управителъ
и Управителъ лѣкари на тукашната
държавна болница, и прѣзъ врѣме
на разговора Управителъ лѣкари Д-ръ
Стояновъ, като изтъкналъ извън-
редно голѣма важностъ, колто би
ималъ за насъ единъ аквариумъ,
прѣдложилъ на Княза, да се устрой
въ града ни единъ таквъ аквари-
умъ, които да вмѣсти въ себе си
както черноморската фауна, така
сѣщо и тая на другитъ морета
и океани. Н. Ц. В. съ голѣмъ
ентусиазмъ подзе тая идея и въ
края на бѣседата общалъ да бже
не само всѣчаски ползедъ по и
да стане патронъ на това извън-
редно полезно и важно прѣдприят-
ие. Още въ сѣщата вѣчеръ г. Окр.
Управителъ е общалъ, че, постоян-
ната комисия ще отпусне 20000
като основенъ капиталъ за построй-
ката на Аквариума, а останалитъ
суми ще се подплатятъ отъ Мили-
стерството на Общ. Згради пакти-
циата и Съобщенията и М-вото на
Просвѣщеніето. Сѣмъ се, че осъ-
ществяването на това прѣдприятіе
ще струва около 100,000 лева. Ак-
вариума ще се помѣсти въ морска-
та градина, за което се научаваме,че Общинското ни Управление въ
засѣданіето си отъ 16 ян. 1906
год. е отстъпило вече и мѣсто за
постройката му така щото ний
Варненци смѣло можемъ да се гор-
дѣмъ, че въ много близко бъдаще
въ нашия градъ ще се открие едно
учрѣждение, което е пето по реда
си въ цѣла цивилизована Европа.
Ще си позволимъ да кажемъ нѣкол-
ко думи относително подобенъ родъ
учрѣжденияДо сега има аквариуми само въ
Неаполъ, Венеция, Берлинъ и о-въ
Хельголандъ (Прусия); въ тия ак-
вариуми обикновенния смъртенъ виж-
да всички тии животни и животин-
ки, които населяватъ дѣлата на мо-
ревата; интеллигентния човѣкъ пъкъ
има пълна възможностъ да види
морската фауна на дѣло т. е. да
си запечата тѣта, което му е било
възпявано само теоритически; осъ-
вѣтъ това той ще види и много други
индивиди отъ морската фауна, ко-
ито само въ единъ морски аквариумъ
могатъ да се наблюдаватъ, а пъкъ
какъвъ възторгъ е това!? Ний не
можемъ да забравимъ виденото отъ
насъ въ Берлински аквариумъ!
Стоинъ по цѣли часове прѣдъ нѣ-
кол витрина и мислишъ, че не се
намирашъ на твърдата земя, ами
каже че ли виждашъ прѣдъ себе си
едно омагьосано царство! И всичко
това е реално! Всичко това е съз-
дано отъ любознателния човѣкъ,
който не се задоволява само съ
теоритически познания ами, се
стрѣми да ги направи достъпни
и за арѣнието ни! Човѣкъ, като
излиза отъ таквъ Аквариумъ мисли,
како че ли е билъ въ нѣкаквъ си
тихъ, спокоенъ, но въ сѣщото врѣме
и възшебенъ миръ отъ красотата
и прѣлестта на морското дѣло! А отъ
каква важностъ е пъкъ аквариума
за единъ естествоизпитателъ, за е-
динъ човѣкъ, на науката! Тукъ
той ще намѣри постоянно грамаденъ
материалъ за своитъ научни рабо-
ти; тукъ той ще може не само да
да изучава още неизученитъ индо-
ве на морската фауна, но и едно-
врѣменно да ги върѣтосва, да при-
лага въмъ тѣхъ ония естествени
закони на половия подборъ, който
великия учитель Дарвинъ е осъ-
ществилъ за назидание на потомството.
Единъ зоологъ безъ аквариумъ е е-
динъ войникъ безъ пушка на бой-
ното поле. Хора изъ цѣли миръ
отиватъ въ рѣченитъ 4 града да
видятъ и изучатъ морската фауна,
а пъкъ за колко хора тия мѣста, по
материални причини сѣ недостатъчни.
И ето, че нашия градъ ще се удо-
стои да бже квинтата, въ тои нау-

чепт квартал! Не само че цѣла България ще се ползува от аквариума, но само че наши естествени факултети в София ще има обширно поле за научна работа, пъ при насъ, безъ съмнѣние, ще идатъ хора пакто изъ Русия, сяко и изъ цѣлѣи Балкански полуостровъ! Да останемъ вече всичко друго на сграна, но въ много кѣсо врѣме тоиа учрѣждение дваждъ и триждъ ще пократъ тия разпоки, които ще бадатъ изхрччени за постройката и уредбата му. Пакъждъ входа въ аквариума е плащанъ, Ний не можамъ да се не разваме на подобно прѣдприятие и изказваме нашата хвала на ония, които се заемели и ще се заематъ за осъществяване то на аквариума въ гр. Варна!

ХРОНИКА

Варненската Търговско-Индустриална Камара въ сбиранието отъ 14 т. м. относително сръбско български магически съюзъ и поведената митническа война между сръбско-Австрийски, рѣши и изпрати два телеграма, едната въ България съ които се издравляватъ сръбските търговци, за дѣто подкрѣпиха своето правителство за поведената война отъ Австрия, и второ до Минастра прѣседатели въ София съ които го молятъ да даде най-енергична подкрѣпка на сръбското правителство за осъществяване на съюза.

Сяко сбиранието избра 10 членна комисия, които да отиде въ България и изкаже готовността на българските търговци да дадатъ материална и морална подкрѣпка на сръбските брати. Избраха се: Я. Найденовъ, С. Камбосевъ, А. Илиевъ, К. Геновъ, А. Патамански, Н. Николовъ, Ст. Ранковъ, К. Пѣйчевъ, А. Дамидинъ и Ж. Димовъ. Сяко се избраха отъ Шумецъ 6 души, отъ Бургасъ 2 и отъ Ломбозъ 8 души.

Лични. Секретарьтъ за I Варн. Мирви Саджа е прѣместенъ за п. секретарь въ Софийски Окр. Сяко е на негово мѣсто е на назначенъ Ст. Кираджиевъ.

Еснафскиятъ патроненъ празникъ на хлѣбаритъ „св. Атанасий“ се отпразднува и тази година много тържествено. Всички майстори и калфа хлѣбари още отъ заранята на 17 т. м. се отпразднува въ катедралната църква, кждѣто се отслужилъ молебенъ за честъ и паметъ на „св. Атанасий“. На молебена присѣствуваша множество граждани и граждани на чело съ кмета г. Кр. Мирски. Сяко молебена всички се отпразднува въ зала „България кждѣто имаме сръбца.“

На сръбската ежко присѣствуваше кмета и вѣкои членове отъ другитъ здружения. г. Кмета държаша една кратка рѣчь, въ които изказваше ползата отъ здружаванята и напѣдѣла въобще на напатитѣ. Сяко кмета говори г. Серафимовъ, който изказа благодарностъ на тѣзи, които имаха честта да ги посѣтятъ. Въобще ще кажемъ, че хлѣбаритъ отпразднуваха патронина си празникъ твърдъ весело.

На 17 тогъ въ двора на дѣвич. гимназия сѣ били намѣрени два саркофага. Разкопката е станала подъ надзора на учителя при мажката

гимназия Шкорпилъ, въ присѣстването на г-на окр. управителъ и на брала се отъ любонително публика Въ едина неможа да се намѣрять никакви остатѣци, защото с билъ отъ невнимание затруднитъ съ прѣстѣ. Въ втория се забелязваха останкитѣ на два трупа, които види се отъ твърдъ дълго стоене съвѣщ. сѣ се стопили. Едва личаха останкитѣ имъ. Въ ковчеза се намѣриха 2 стѣкла, глиненъ лампичка, халки, прѣстени и други такива. Веднага е била направена фотографическа снимка.

Вечерно збавление. Учителското тѣло при държавнитъ гимназии и общинскитъ училища въ Варна на 17 т. м. устрои въ зала „Съединение“ вечерна забавка по случай чествуването 25 годишнината отъ смъртъта на всенародния български учител и книжовникъ *Неофитъ Рилски*.

Програмата на забавата съдържае литературенъ и музикаленъ отдѣлъ, които бѣха отлично изпълнени отъ учители и ученици.

Особенъ успѣхъ има изпълнението на едноактовата комедия „Килин“ и една сцена отъ взаимното обучение, подъ вѣщото ръководство и участие на стария учител пензионеръ г. Г. Н. Голъмановъ. Съ това най-рефекто блѣсна разликата между двата метода на обучение въ нашитѣ училища до ново врѣме. Дѣйствително, мило бѣ на всѣкого да се прѣнесе въ она дачна е-поха на килийното, взаимното и дневното обучение, за да направи сравнение и да види постигнатия успѣхъ у насъ въ училищата въ всѣко отношение.

Декламациитѣ бѣха сяко сполучливо изпълнени. Г. Даневъ накратко очерта дѣйността на. Неофитъ Рилски, като педагогъ.

Салонътъ бѣ прѣпълненъ. Варненци съ своето участие и тои пѣть доказаха, че високо цѣнятъ заслугитѣ на великитѣ си маже народни труженици и почитатъ паметта имъ.

Съ присърбие се научаваме, че при прѣброяването на населението, което се извърши на 31 XII 1905 год. почти всичкигъ гагаузки семейства, говорещи въ домоветѣ си турски и малко български, се записали въ личнитѣ карти за вѣзкава си грци, съ матеренъ езикъ грци! Агентитѣ — пробронтелни не сѣ направили никакви поправки, понеже сѣ искали да стоварятъ върху заявителитѣ на тия погрѣшни свѣдения отговорността, които съгласно чл. 13 отъ закона за прѣброяване на населението — е глоба до 100 лева или затворъ до 15 дена. Дѣлността обаче се налага на дирекцията на статистиката строго да провери тия лѣжливи вписвания още и за това, че тѣ сѣ извършили, казватъ по ввущение на вѣкои тѣмни личности (отгленяни като галени дѣца отъ майка България), които съ шовинистически цѣли възнамѣрвали да търкуватъ съ погрѣшнитѣ статистични свѣдения за грцкото население въ княжеството.

Редакторътъ на в. о. „Еллыносъ“, прикрития злодѣецъ Н. Казаси, по чѣто ръководство грцкитѣ разбойници подло изтрѣбаватъ българското население въ македония, страна за която мегаломанитѣ грци търдятъ, че е населена съ тѣмни сьнарод-

ци, напечаталъ е въ вѣстника си дописка ужъ испратена отъ гр. Янина, а въ сѣждището скроена отъ него, въ които порицава прѣстагнитѣ дѣйния на грцкитѣ чети въ Европейска Турция, пошеже това било противъ грцкото пародно дѣло! Крокодилски е тои плачъ за безащитното българско население — лицемерно е това негодувание противъ зѣрствата, вършени надъ българигъ въ турция и се прави за да се измие патното, що се лѣсна въ лицею на „благородни грцки народъ“, отъ общественото мнѣние въ просвѣтена Европа, които осѣди кървавата свобода въ зеленице, отмастиянието на Загоричани, сѣчатъ въ Неволити и пр. и пр. И си въобразили казаси, че тѣ е испуцѣтъ грѣха си, за дѣто съ лудешкитѣ си проповѣди и дѣйствителни причини смъртъта на толкова невини старци, жени и дѣца, които ставаха жертва на грцката дѣна злоба противъ всичко ще е българско. Горко самъ фарисей! Заради вашигъ подлостъ старитѣ народи сѣ повтаряли съ вѣта на жреца Лаокоонтъ: *timeo Danao et dona ferendes*, т. е., не се доверявай на грѣка дори и когато той позарика нещо.

Просвѣтна дѣйностъ въ арнонско. Въ с. Козлуджа по инициативата на тамошнитѣ околийски участковъ лѣкарь и на адвоката Н. Поповъ е отворенъ *бездатенъ общеобразователенъ курсъ*. За сега първиятъ отъ иницииаторитѣ, чете лекции по хигиена, а вториятъ по гражданско учение. Показани сѣ за прѣпоказатели и вѣкоцѣва учители изъ околийски села.

Въ с. Сара-гьоль е отворено вечерно училище, въ което общинскитѣ лѣсничай г. И. Ковачевъ прѣподава земледѣлие, учителътъ Добри Мугафовъ — сѣбѣане, четене, гражданско учение, истории и хигиена.

Въ околията ви двѣ допълнителни училища сѣ първиятъ опитъ, до колкото заемемъ, на селската иницииация да работи съ дружи сили за просвѣтата, на народнитѣ мали. До прѣдъ 2 — 3 години учителитѣ бѣха единственигъ дѣйци въ това още дѣствено поле. Но не подкрѣпѣни отъ никакво съзвѣане често отъ паризгани кметове и певежи общинари, измѣщавая изобцотъ тежкитѣ условия при които сѣ поставени да работятъ като че ли се бѣха отказали въ по послѣдно врѣме отъ подобна изгѣвъ училищна дѣйностъ.

Неуспѣха на досегашнитѣ вечерни и празнични училища въ селата сѣ крне прѣдимно и въ прѣстѣпна апатия на нашия земледѣлецъ кѣтъ всѣки просвѣтителенъ начинъ. Не викналъ да прѣкарва свободното си врѣме прѣвъ зимата въ бѣздѣйността той прѣдпочита по сѣлата на вѣвщи, завѣщаия отъ миналото задущливата поияща атмосфера на селската крѣмца, дѣто въ *чашката* дѣри развлѣчения, утѣха и укрѣпа.

Вечеринна. На 26 декември въ с. Крѣмово учителътъ г. Ант. Борлаковъ е устроилъ *училищна съдѣнка* (веч-ринка), много добръ посѣтена отъ старо и младо, отъ жени и маже. Имало е хорово пѣвение, декламации, четива и пр. — всичко изпълнено отъ ученици. На края г. Борлаковъ е говорилъ върху врѣдното влияние на алкохолнимъ

като е показвалъ подходящи картини съ магически перепѣръ.

Дано поне тѣзгодишнитѣ опити въ тѣлѣ пасока успѣятъ да изтрѣбятъ нашия селянитѣ отъ затѣпелната сръбца, и вѣчернитѣ училища училищнитѣ сѣдѣлки и читалищата станатъ мѣсто за приятно и ползотно прѣкарване на свободното врѣме. Нисѣвваме, че всички разумни земледѣлци, които копѣятъ за часливата бѣдѣина, ще се приекаатъ на по-моцъ на ония, които работятъ за тѣхното свѣстѣяване.

Като сръждаме високопохвалната инициатива на тия скромни труженици, пожелаваме примѣрътъ имъ да бѣде послѣдванъ отъ всячки будни селски сили — учители, фелднери, лѣсничей, участковни лѣкари, писари и пр., които що годѣ иматъ при сърце културното прѣпоидигане на масата.

А и общинскитѣ и окръжнитѣ свѣти би трѣбвало да подкрѣпятъ всѣка просвѣтна инициатива, като даватъ съдѣбствението си и доставятъ нужнитѣ помагала.

Дано нашитѣ надежди се оправдаятъ!

НА „ПРЕДИЗВИКАНЪ ОТГОВОРЪ“

До Г-на Редактора на в. „Свободенъ Гласъ“

Брой 40/905 год. отъ Вашитѣ вѣстникъ донесе на читателитѣ си единъ „предизвиканъ отговоръ“ отъ г-на Д-ра Т. Стояновъ. За освѣтление на общественото мнѣние, моля, обнародвайте и тои прѣдизвиканъ отговоръ.

Г-нъ Стояновъ е далъ въ своето „послание“, наречено „прѣдизв. отговоръ“, голѣма свобода на страсти и, сѣкашъ, съвѣсъ е пренебрегналъ приличното и повѣлеитѣ на разума.

По така нареченото *фалшивичиране* рѣшенето на Варненския общински свѣтъ отъ 6-и октомври 1905 год. подъ № 319 слѣдва да отговори г-нъ кмета. Нека той да му мисли за единъ толкова мажѣтъ отговоръ, защото г-нъ Стояновъ го е хвалалъ на *мистотрѣстѣянието*.

Г-нъ Стояновъ е билъ приетъ за общински юрисконсултъ съ контрактъ отъ 20 ноември 1901 год. Понеже срока на контракта му изтичалъ на 20 ноември 1903 г., съ рѣшение № 352 отъ 10 ноември 1903 год. общинския свѣтъ, по молба на г-на Стоянова, постановилъ да се поднови контракта; но окръжниятъ управителъ отгѣнялъ това рѣшение, сѣбѣането писмо, № 9577 отъ 9 декември 1903: „Съобщава Ви се, г-не Кмете, че всички държавни и общински чиновници, споредъ дѣйствиющитѣ въ стратѣва закони и наредби, служатъ безъ контрактъ. На това основание рѣшението на общ. свѣтъ отъ 10 Ноември т. г. подъ № 352 се отгѣнява, съ предупредѣние общици, управление да счита адвоката Д-ръ Стояновъ, като *чиновникъ* (к. н.) въ общината и да го назнача, както назначавана другитѣ си *чиновници* (к. н.), а не съ съ контрактъ“.

Съ рѣшение № 405 отъ 17 дек. 1903 общ. свѣтъ обсѣдилъ горнето писмо и постановилъ: „Да се приеме предложението на г-на Варненския окр. управителъ и се заповѣда на г-на кмета да издаде нужната *заповѣдъ за назначението* (к. н.) на ново за общински юрисконсултъ Д-ръ Т.

„Стояновъ безъ контрактъ, а съ заплатата по предвидената въ § 1 отъ разходната частъ на бюджета“.

И така, г-нъ Стояновъ, който сега заема, че не билъ никога и не е желалъ да бъде никога чиновникъ, билъ е чиновникъ отъ 20 ноември 1904 г. до 20 августъ 1905 год. Слѣди избиранието, обаче на сегашния общ. съветъ и когато избиратъ е билъ вече утвърденъ отъ окръжния съветъ, г-нъ Стояновъ на 20 августъ 1905 год. заблаторазрешава да похлопа на вратата на умирающия (бившия) общински съветъ, за да вземе отъ него контрактъ за служене до края на 1906 год. За тая цѣль на 20 августъ 1905 г. той подаде молба, която била приета благосклонно и съ рѣшение № 253 въ извънредно заседание сѣдмийтъ денъ, 20 августъ 1905 год. патоварилъ мяста да сключи контрактъ. Това рѣшение е било пратено на окр. управителъ въ сѣдмийтъ денъ, за утвърждение. Той пакъ утвърдението се получило отъ замѣстника на окр. управителъ.

Всѣлѣстие повдигнатъ отъ г-на Стоянова въпросъ за дневни, новиятъ общ. съветъ съ рѣшение № 319 отъ 6 октомври 1905 год. постановили: „Счита за недействително издаденото отъ бившия общ. съветъ под № 253 отъ 20 августъ 1905 год. рѣшение и впоследствие за невалиденъ сключения въз основа на горното недействително рѣшение контрактъ между Д-ръ Т. Стояновъ и бившия общ. кметъ.“ Поради това, на г-на Стоянова се плаща мѣсечна заплатата по общинскиятъ бюджетъ, за което се разписва въ надѣлжната вѣдомостъ, а пжмни и дневни — съгласно съ закона за чиновниците.

Изводътъ изъ рѣшеніето на общ. съветъ отъ 6 октомври 1905 год. под № 319, обнародванъ въ общ. вѣстникъ, е послужилъ на г-на Стоянова като поводъ да изнесе въпроса въ печата. Като неспасява съ това рѣшение, вмѣсто да папустне службата и да прибѣгне до сѣда за обезщетение, той продължава да служи и шуми около въпроса по начинъ доста своеобразенъ. Нѣмамъ нищо противъ това да стане тоя въпросъ достояние на общественото мнѣние; напротивъ, това е желателно, защото въпроса е отъ общински интересъ; обаче въ своя „пред. отговоръ“ г-нъ Ст. вмѣсто да се постарее да докаже, че общ. рѣшение № 253 е валидно, че онова под № 319 е неправилно и впоследствие да убѣди читателитъ въ правотата на своята кауза, той се вплеа въ една суха форма: заловилъ се за службеното си качество и за името на своята служба въ общината, избобрѣтава едно, по свое разбиране, особено службено качество, изоставилъ сѣщността на въпроса, като напълнилъ тъкмо 4 колони на вѣстника съ самохвалства, съ похваления, обиди и приписвания на общ. съветници отъ болшинството намѣреция, задни цѣли и помисли свързано чужди тѣмъ. — И наистина, чудна е логиката на г-на Стоянова! Когато му е съобщено формално, че неговия контрактъ е обявенъ отъ общ. съветъ за невалиденъ и когато му се плаща на общо основание, както на всички общински служащи, то като не му е по угодата наложено мему по-

ложение, защо продължава да служи, защо не папустне службата? Рѣшението № 319 на общ. съветъ е наложено на г-на Стоянова, него то третираше за служащъ безъ контрактъ, той търпи всичко това, като продължава да служи и още има чудноватата смелостъ да нарича общ. съветници нечесни, защото нѣмалъ били нѣкакъвъ си куражъ да приложатъ своитъ убѣждения! Какво изпълнение иска той, когато рѣшеніето № 319 се изпълнява? Нека, слѣдователно, читателитъ сѣдятъ да ги п. Стояновъ или куража да отстоява за своитъ убѣждения.

Г-нъ Ст. се утѣшава съ това, че рѣшеніето на общ. съветъ за невалидността на неговия договоръ е взето съ 10 срѣцу 10 гласа. Понеже той прави отъ това особено капиталъ, нека се знае, че отъ 9-ти общ. съветници съ адвокатско звание само 3 сж за неговия контрактъ, а 6 сж противъ. Безспорно, е че тия 9 души отъ общ. съветници сж компетентни по въпроса.

Между многото подмѣтания на г-на Стояновъ по адресъ на „общинскиятъ съветници отъ болшинството“ е още и слѣдното:

„Наистина знае се, че други и то адвокати, членове отъ сѣщото болшинство на съвета, които сами, като повѣренци водятъ дѣла противъ общината днесъ за крупни суми отъ съмнително произхождение, сж предлагали единъ по-радикаленъ способъ за подчиняването на общинската адвокатура, именно да се признае ти за излишна и се заличи отъ бюджета на общината, а колко за воденіето дѣлата на послѣдния — пола bene, таква има 35 дѣла, на обща сума 460000 л., тѣ сж предлагали своитъ услуги и тия на съмишленицитъ си, безплатно, разбира се... за сега“.

Понеже азъ съмъ, който прѣдлага „порядикаленъ способъ за подчиняването на общинската адвокатура“, то азъ съмъ най-много длъженъ да отговоря на тая инсинуация.

Когато става въпросъ по бюджета за общинската адвокатура, азъ изказахъ мѣнние да се заличи отъ бюджета заплатата на общински юриконсултъ, предъ видъ, че въ новиятъ общински съветъ има 9 души адвокати, отъ които двама въ постоянното присѣствие, но, казахъ, слѣдъ като дадемъ ние, адвокатитъ, общ. съветници, декларация, че ще служимъ безплатно предъ Варненскитъ сѣдилища по общинскитъ тѣла до като трае мандата ни. Тая декларация азъ считамъ лѣко изпълнима, защото едеа ли ще ни се падне по вече отъ по едно общинско дѣло въ мѣсеца. Безплатната ни служба ще се простира само предъ Варненскитъ сѣдилища, защото нѣма смисълъ общината да плаща на Варненски адвокатъ пати и дневни за въ Русе и София, за прѣдъ тамошнитъ сѣдилища, когато повечето дѣла само съ тия суми, за пати и дневни, може да се взема тамошенъ адвокатъ. Консултантивната служба на общината и така сега се върши отъ постоянното присѣствие. При това наше служене, длъжността на особени общински юриконсултъ става излишна. Като се заличи ти отъ бюджета, за общината ще се спестятъ за три години 14400 лева. Спестената тая сума ще ни имаме

право да изискаме, по установенитъ редъ, да се употреби за лѣко благотворително дѣло. Отъ това ще запѣвѣятъ злозвучицитъ: тѣ ще престанатъ съ тѣхното постоянно обвинение, какво „адвокатитъ се вѣмъвали въ общината за да грабятъ“. Вчера бѣ, наистинѣ, противници въ послѣдната изборна борба за общ. съветници агитираха, макаръ и безъ успѣхъ, противъ нашата кандидатна листа съ „порока“ ѝ, че имала 9 души адвокати. Но на молта цокана колѣнитъ ми не се отзоваха.

Прочее, тоя е предизвиканъ отъ мене „уб-радикаленъ способъ за подчиняването на общ. адвокатура“, за който способъ г-нъ Стояновъ така перфидно подмѣта. Азъ не отричамъ че имамъ противъ общината дѣла „за крупни суми“, но за произходѣтното на тия дѣла недостоѣлно е тукъ да се говори, макаръ че г-нъ Стояновъ си е позволилъ и това да стори: думата имать наистинѣ сѣдилища, които ще има да ги рѣшаватъ. Очевидно е, че съ това подмѣтане г-нъ Ст. е въодушевенъ отъ желанието да ме представи съ по-позвоновени за изкористване съветническата си длъжностъ. Неужели противника ми адвокатъ, който ще зацѣпа общината, не може да бъде независимъ? Впрочемъ да, г. Ст. е послѣдователенъ: азъ изпустахъ отъ прѣдъ видъ, че той въ „пред. отговоръ“, не признава освѣтъ само себе си единъ единственъ независимъ и добросъвестенъ адвокатъ. Горката Варненска община, ако изчисте Д-ръ Т. Стояновъ, Богъ да ѝ е на помощ!

По подмѣтането, че болшинството искало да прави отъ г-на Ст. партизанска стрѣла имамъ да кажа, че демократитъ винаги сж се стрѣмилъ за изгонване партизанството изъ общинскитъ управления. Това е общезвѣстенъ тѣхенъ програмъ принципъ. За приложението на тоя принципъ демократическата група въ Варна се явява, като пионеръ на коалиционно общинско управление. Това е общезвѣстенъ на Варненци фактъ отъ редъ изборни борби. Само г-нъ Ст. види се не го знае. На най-послѣ, независимо отъ безпартийността въ общината, не е г-нъ Ст. овалъ сжпопѣностъ, отъ която да става „партизанска стрѣла“. Но тоя се е сѣлъ, види се, за особена сжпопѣностъ слѣдъ послѣднитъ общ. изборъ и слѣдъ утвърдението на тоя изборъ отъ окр. съветъ, та за тона види се той е побързалъ да контрабандира единъ видъ договоръ съ общински съветници, чийто мандатъ е изтекълъ и комуто правилника изрично забранява да взема рѣшения, които засѣгатъ бждещия бюджетъ. Въ сѣщността съ тоя договоръ г-нъ Ст. е въ ролата на „гузень неговенъ бѣга“, защото слѣдъ избора на новия общ. съветъ, който има 9 души адвокати, той е вече съзнавалъ, че неговата служба е излишна.

Варна, 11 януари 1906 г.

Д. Ралчовъ.

Господинъ Редакторе,

Въ текущия вѣстникъ „Извѣстникъ“ брой 46, има напечатана дописка противъ менъ отъ една моя бивша родилка, Д. Лазарова, съ цѣль да ме нахлѣветъ, както прѣдъ пачалството ми, така и прѣдъ моитъ клиентки.

Моля Ви, Г-нъ Редакторе, дайте глас-

ность чрѣзъ почитаемия Ви вѣстникъ, на слѣднитъ ми обяснения, съ които ще докажа, че писаното по мой адресъ е чиста лъжа и клевета.

1) „Че съмъ била ангажирана отъ същата за раждането ѝ“ — тона не е вѣрно; обаче менъ ми се падаше гражданска, така и морална длъжностъ да се отзова при първо повикване, било при бѣдна или богата родилка.

Така бѣ и съ въпросната Д. Лазарова: Тона бѣ прѣзъ м-цъ Юлий м. г. когато мѣжтъ ѝ доде та ме повика. Отивамъ въ доктъ ѝ къмъ 2 часа по слѣдъ полунощъ брѣмнатата съ освободи съ детенце читаво и здраво. Слѣдъ обѣдъ часа около 4, мѣжтъ ѝ дожда въ къщи и ми обажда, че жена ми била много болна и, че пѣна изалязала отъ устата ѝ. Азъ разбрахъ каква е работата и вѣдната го пратихъ да вика лѣкаръ. Отивамъ при родилката, ниждамъ, че ти страда отъ „Екламси“. Распитвамъ домашнитъ ѝ, указа се, че сѣщното имали и съ пърното си раждане. (Разбира се това те скрива при пърното ми изслѣданіе). Отъ тона се вижда, че болѣстѣта ѝ не е въ слѣдствие високата ѣта и отъ спиратото на послѣдородитъ очистианія, понеже родилката нѣмаше ѣта и послѣдородитъ очистианія бѣха нормални.

2) „Като съмъ видѣла състоинието на родилката, съмъ и напустила и не съмъ отишла“, това е чиста клевета. Вѣдната поитъ, видѣла родилката въ какво е състояние, както казахъ и по горѣ, пратихъ за лѣкаръ. Дожда Градския лѣкаръ. Дава лѣкои наставления на менъ и на домашнитъ ѝ, послѣ доплащително сж викани всичкитъ град. лѣкари и частно г. г. д-ръ Сотировъ и Василаци. Отъ това всичко не стана ли ясно, че азъ не съмъ оставила родилката на произвола на сѣдбата, а сѣмъ се погрижила за лѣкари.

3) „Че съмъ пожелѣла и съмъ изгубила присѣствие на духа“ (измислица на заинтересовани личности. Трѣбва човѣкъ да е безъ сърдце и безъ чувствъ за да остане досѣкъ хладокръвенъ при подобни сѣбии. Влезе му на писача (тъй като тона не е самата Лазарова, а другъ) за дѣто е толкова безсърдеченъ, че може да посрѣца хладокръвенъ хорскитъ страдания. А колкото за „духъ и вѣтаръ“ не може да се говори понеже болната 5—6 пати припадна въ моитъ рацѣ.

Въ дулукъ казано имали вѣщо присѣствие. Не си ли изпълнилъ длъжността като акушерка? Не акушерствувалъ ли при раждането на дѣте? Не освободилъ ли родилката отъ послѣдѣта? Не разпоредилъ ли се за лѣкари? — Питамъ азъ какво повече може да направи една акушерка? Вънъ отъ това имали причини да не викамъ лѣкаръ? Само по себе си яди да се истѣрва, че писаното по мой адресъ е чиста клевета.

Отъ всичко изложено до тукъ, вѣрвамъ, ще се убѣди всѣкой въ неѣрността на тона що се твърди въ дописката по мой адресъ. Отъ казаната дописка, като се четѣ, едно може да се схване и то е, че Г-жа Лазарова, е послужила въ случаи, като маща на лѣкои заинтересовани личности, имената на които за сега отъ уважение къмъ човѣшката личностъ замѣчана не. Наистина измислено е тѣхното поитѣние, защото тѣ нѣматъ нуждата въ случай болѣстъ, да излѣзатъ отъ него и повикатъ какви искатъ отъ мене, а длѣствуватъ изакушиско. Илито присѣсти по на пискитъ и кални патури. Нека, ако имать лѣростѣта, тия господа, излѣзатъ отъ него, а не да шипукатъ тукъ и тамъ изъ „шлитъ“, като кекави баби. И тогата да видятъ кой е долѣственъ, способенъ и куражливъ; Тогата же имать възможность уважениетъ гражданки и гражданци да видятъ до колко е вѣрно твърдението на анонимнитъ за сега господа, които гонорятъ чрѣзъ уста на Г-жа Лазарова, колто нечъ е дадена подъ сѣтъ за клевета.

За сега толъко, а когато се укаже нужда — повече.

Съ почитание: П. Николова.

Б. Р. Учнитъ се, че г-жа П. Николова била уполномощена. По този въпросъ ни ще се повърнемъ по обстоятелствено въ слѣдующи брой.

